

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת מצרע – ה' ניסן תשע"ד ♦ עלון 74

"אורו של משיח כשזורח בלב. הוא מלמד לכבד את הבריות כולם; והיה ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לנס עמים אליו גויים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד".

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

דברי תורה אינם מקבלים טומאה – הרב נועם צחור

בגמרא מסכת ברכות נאמר: "תניא רבי יהודה בן בתירא היה אומר אין ד"ת מקבלין טומאה. מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם [שלא היה רוצה להגיד דברי תורה בגלל טומאת קרי] וקורא למעלה מר' יהודה בן בתירא. א"ל בני פתח פיך ויאירו דבריך שאין ד"ת מקבלין טומאה שנא' (ירמיהו כ"ג): "הלא כה דברי כאש נאם ה'" - מה אש אינה מקבלת טומאה אף דברי תורה אינם מקבלים טומאה. (ברכות דף כ"ב)."

מסביר הרב זצ"ל: "המושכלות המוסריות כשהם יוצאים ממקור רגשי לב האדם, אינם ראויים להיות מוציאים לאור את נגה הצדק והיושר, כי אם כשיעייין בהם חכם לב, בשעה שאין בגופו נטיה מזגית לתכונות הגוף השפלות. אבל בהיותו בטבע גופו נוטה אל איזה קצה, אחרים ומשגים. אמנם כשיולדו בקרבו מושגים גם כן בלתי זה אפשרי הוא רק בחכמת אנוש, שכל אדם יחזה בה רק כתכונתו, ומקורה אינו כי אם מושגי לבב האדם. אבל תורת ד' הטהורה, היא כל כך נעלה וכל כך נשגבה, עד שכל המתילד על פי דרכיה יהיה רק אמת וצדק. גם אם לא יהיה האדם מוכשר לזה מצד גופו, כי לעולם כח התורה יהיה פועל על הגוף [והמזגת], לא מתפעל ממנו. על כן אין דברי תורה מקבלים טומאה, וכה דברי כאש, שפועל על החומרים, לא מתפעל מהם. שבתכונותם יש מקום מיחוש להגדיל הכוחות הנפשיות שנתקלקלו ונטו לענינים החומרים יותר מדאי, פן בהגדל הכוחות יתגדלו הכוחות הרעים גם כן. אמנם בדברי תורה אין חשש, כי האש היא לצרף ולטהר, והתכונות הטובות היא מחזקת ומצרפת, והרעות מבערת. על כן תהיה תכונות הגוף איזה שתהיה, לעולם תהיה תורת אלהים עמו. כאמור "פתח דבריך יאיר מבין פתים", כי הפתאים הנפתים אחרי תכונות הרעות הגופניות יותר מראי, "ילמדו לקח ויפיקו תבונות". (עין א"ה ברכות פרק ג').

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

כתב הרב קניאל ז"ל, רבה של חיפה: "לא פחות מהגאונות של מתנה, היתה בו גאונות של עבודה, שקידה והתמדה עד למסירת נפש על התורה.

כשלמד בישיבת וולוז'ין, ושקידתו היתה למעלה מכוח אנושי (ששים דף גמרא עם המפרשים היה לומד בכל יום בעיון)... אני הגבר זכיתי שרבנו קבע איתי שיעורים, וראיתי את אש הקודש שהיתה יוקדת בלבו לאהבת התורה, כשלהבת העולה מאליה בלי גבול, ורק בהתאמצות גדולה אפשר היה להסיע אותו מלימודיו אל טעימה כלשהי להחזיק את קיומו.

ופעם עברתי עם אחד מחכמי ירושלים על יד בית הרב בשעה מאוחרת אחרי חצות הלילה, וראינו אור בבית. חפצנו לדעת מי הוא המפריע את מנוחת הרב בשעה כל כך מאוחרת, אחרי טרדות כל כך קשות שעברו עליו במשך היום כולו. ומה נשתוממנו כשראינו את הרב בכבודו ובעצמו, וספר גדול בידו, והוא רץ אנה ואנה על פני האולם, והוא גומא דף אחרי דף בהתלהבות שאין דוגמתה..."

סיפר מזכיר הישיבה, ר' שבתאי שמואלי ז"ל:

"פעם אחת נאלצתי להיכנס לחדרו בזמן לימודו, לקבל ממנו תוספת של כמה שורות תודה וברכה לנדיב נכבד. נכנסתי בשקט שלא להפריע לו וחיכיתי עד שירגיש בי, אולם הוא היה שקוע בלימוד במסכת סוכה, ולקח זמן ניכר עד ש'גילה' אותי.

לפי מה שנחרת בזיכרוני, הוא עבר אז על הרבה דפי גמרא. ריכוז לימודו ומהירות הלימוד גם יחד הפליאו אותי מאוד, ועד היום אני זוכר את החוויה הזו"

(ליקוטי הראי"ה חלק א' עמודים 45-47).

משנת - הראי"ה זצ"ל

אשם מצורע.

בהרוס החיים, הבא ע"י לשון הרע, שזהו התכן המקובל של סבת הוית המצורע, כשהענין בא לידי תקון בהתקרבותו לטהרה בא האשם.

להיות גומר ומשכלל את חיי החברה, בהטבעת החותם של חומר האחריות אשר לשמירת הלשון, והוקרת ערך אדם וכבודו, אשר ירד ע"י האשמה, של חטא הלשון, שהביא עליו ע"ז את הצרעת, ובא מהלך הרפואה ע"י אשם מצורע.

(עולת ראייה עמ' קע"ד)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד